

Drage sodržavljanke, dragi sodržavljeni,

koronavirus trenutno dramatično spreminja življenje v naši državi. Naša predstava o tem, kaj pomenijo normalnost, javno življenje, druženje, vse to je postavljeno na preizkušnjo kot še nikoli doslej. Milijoni izmed vas ne morejo na delo, vaši otroci ne morejo v šolo in vrtec, gledališča in kinematografi in trgovine so zaprti in, kar je verjetno najtežje, vsi pogrešamo druženja, ki so bila prej samoumevna. V takih razmerah ima seveda vsakdo od nas veliko vprašanj in veliko skrbi, kako bo šlo naprej.

Na ta nenavaden način se danes obračam na vas, ker vam želim povedati, kakšni nameni nas vodijo – mene kot vašo kanclerko in vse moje kolege v vladi – v tej situaciji, s katero se trenutno soočamo. Takšna je odprta demokracija: da svoje politične odločitve tudi transparentno izrazimo in pojasnimo. Da svoja dejanja čim bolj utemeljimo in jih razumljivo predstavimo.

Trdno verjamem, da lahko to nalogo uspešno rešimo le tako, če jo bomo vse državljanke in vsi državljani razumeli kot svojo nalogo, kot svojo odgovornost. Zato naj nedvoumno povem: situacija je resna. Vzemite jo resno. Vse od ponovne združitve Nemčije, ne, vse od druge svetovne vojne naprej, za našo deželo ni bilo takšnega izziva, pri katerem bi bila tako zelo pomembna naša skupna solidarnost.

Rada bi vam povedala, kakšno je trenutno stanje glede epidemije in kako nemška zvezna vlada ter državni organi ukrepajo, da bi v čim večji meri zaščitili vse v naši skupnosti, hkrati pa čim bolj omejili gospodarsko, družbeno in kulturno škodo. Prav tako bi vam rada povedala, zakaj za to potrebujemo vas in kako lahko prav vsak posameznik in vsaka posameznica prispeva k našemu skupnemu cilju. Glede epidemije: pri vseh ocenah in ukrepih se zvezna vlada nenehno posvetuje s strokovnjaki Inštituta Robert Koch in drugimi znanstveniki ter virologi. Po vsem svetu znanstveniki mrzlično raziskujejo, a kljub temu zaenkrat še nimamo učinkovitega zdravila niti cepiva.

Dokler bo tako, obstaja le eno vodilo: širitev virusa je treba upočasniti, okužbe raztegniti čez čim daljše časovno obdobje in si tako pridobiti čas. Čas, ki ga znanstveniki potrebujejo za raziskave in razvoj zdravila ter cepiva. Predvsem pa čas, da bo lahko za tiste, ki zbolijo, čim bolj poskrbljeno.

Nemčija ima odličen zdravstveni sistem, morda enega najboljših na svetu. To nam lahko daje upanje. Ampak tudi naše bolnišnice bi bile v primeru, da bi morale v zelo kratkem času naenkrat sprejeti veliko bolnikov s hujšim potekom okužbe s koronavirusom, močno preobremenjene.

To niso zgolj abstraktne statistične številke, ampak je to oče ali dedek, mama ali babica, partnerica ali partner, to so ljudje. Mi smo skupnost, v kateri šteje vsako življenje in vsak človek. Ob tej priložnosti bi se najprej obrnila na vse zdravnike in zdravnice, na vse, ki delajo v zdravstveni negi ali imajo kakšno drugo funkcijo v naših bolnišnicah in zdravstvu nasploh.

V tem boju nas branite v prvih bojnih vrstah. Prvi vidite obolele in prvi vidite, kako hud je potek nekaterih okužb. In vsak dan znova greste na delo in ste pripravljeni ljudem pomagati. Vse, kar počnete, je izjemno, in zato se vam iz vsega srca zahvaljujem.

Torej: v prvi vrsti gre za to, da virus upočasnimo na njegovi poti po Nemčiji. In pri tem moramo, to je odločilno, vse sile usmeriti zgolj v eno: kako čim bolj omejiti javno življenje. Seveda v razumnih merah: država bo še naprej delovala, še naprej bomo zagotavljali preskrbo z živili, pa tudi gospodarstvo bi želeli ohraniti čim bolj vitalno.

Zato pa moramo omejiti vse, kar bi lahko ljudi ogrozilo, vse, kar bi škodovalo ne le posamezniku, temveč tudi skupnosti. Tveganje, da okužimo drug drugega, moramo zmanjšati na najmanjšo možno mero. Vem, kako dramatične so te omejitve že zdaj: ni več prireditev, sejmov, koncertov, trenutno tudi ni več šole, univerz, vrtcev, ni več igranja na otroških igriščih. Vem, kako hudo posegajo vsa ta zaprtja, glede katerih so se sporazumele država in dežele, v naše življenje, pa tudi v našo demokratično zavest. To so omejitve, kakršnih v Zvezni republiki Nemčiji še ni bilo.

Naj vam iskreno povem: Za nekoga, kot sem jaz, za vse nas, ki smo si tako težko priborili pravico do svobodnega gibanja in potovanja, so tovrstne omejitve lahko upravičene le v absolutno nujnih primerih. V neki demokratični državi jih lahko sprejmemo samo zelo premišljeno in zgolj začasno – toda če hočemo rešiti mnoga življenja, so v tem trenutku nujne. Zato od začetka tega

tedna veljajo poostrene mejne kontrole in omejitve vstopa v državo na mejah z nekaterimi našimi najpomembnejšimi sosedi. Za gospodarstvo, tako za velika kot majhna podjetja, za trgovine, restavracije in samozaposlene je že sedaj zelo težko. V naslednjih tednih bo še težje. Zagotavljam vam, da dela zvezna vlada vse, kar je v njeni moči, da bi ublažila gospodarske posledice – predvsem pa, da bi obvarovala delovna mesta. Storili bomo vse, kar je potrebno, da bomo našim podjetnikom in delavcem pomagali prestatati to težko preizkušnjo.

In lahko se zanesete na to, da bomo v vsakem trenutku poskrbeli za nemoteno preskrbo z živili, in če se bodo police nekega dne izpraznile, jih bomo ponovno napolnili. Vsem, ki boste hodili po trgovinah, polagam na srce: povsem na mestu je, da imate nekaj zaloge, konec koncev je bilo od nekdaj tako. Toda držite se prave mere. Hrčkasto kopičenje zalog, kot da nikoli več ne bo ničesar, je nesmiselno in navsezadnje povsem nesolidarno.

In naj se na tej točki zahvalim tudi ljudem, ki se jim vse prerediti zahvalimo. Tisti, ki v teh dneh v supermarketih sedijo za blagajnamami ali polnijo police, opravljajo eno najtežjih del, kar jih trenutno obstaja. Hvala, ker ste tukaj za svoje sodržavljane in dobesedno držite trgovine pokonci.

Zdaj pa k tistemu, kar mi je danes najpomembnejše: Vsi vladni ukrepi bodo šli v nič, če ne bomo uporabili najučinkovitejšega sredstva za preprečevanje prehitrega širjenja virusa: in to smo mi sami. Ker lahko virus prizadene vsakega od nas, mora zdaj prav vsak vsakemu pomagati.

Najprej pa moramo to, kar se danes dogaja, vzeti resno. Zdaj ni čas za paniko, vendar pa niti za trenutek ne smemo pomisliti na to, da se nam to ne more zgoditi. Nihče ni nedotakljiv. Vsak od nas šteje, potreben je trud vsakega izmed nas.

Epidemija nam je pokazala predvsem nekaj: kako ranljivi smo vsi, kako odvisni smo od obzirnega vedenja drugih, obenem pa tudi to, kako se lahko medsebojno zaščitimo in okrepimo.

Uspeh je odvisen od vsakogar izmed nas. Virus nam nikakor ni treba le pasivno opazovati, temveč lahko proti njemu ukrepamo: iz obzirnosti do drugih moramo upoštevati razdaljo. Nasveti virologov so povsem jasni: nič več rokovanj, dosledno in pogosto umivanje rok,

najmanj meter in pol razdalje do drugega in stroga omejitev kontaktov s starejšimi, saj so ravno ti še posebej ogroženi.

Vem, kako težko je uresničiti takšne zahteve. Ravno v času stiske si še posebej želimo biti skupaj s svojimi najdražjimi. Vedno je veljalo, da si pozornost izkazujemo z bližino ali dotikom. Toda v tem trenutku moramo postopati ravno obratno. In tega se moramo zavedati prav vsi: V tem trenutku izražamo svojo naklonjenost prav z razdaljo.

Dobronameren obisk, nepotrebno potovanje – vse to lahko povzroči okužbo in temu se moramo zdaj res odpovedati. Obstaja dober razlog, zakaj strokovnjaki trdijo, da se naj stari starši in vnuki v trenutnih razmerah izogibajo fizičnemu kontaktu.

Kdor se izogiba nepotrebnim srečanjem, pomaga vsem, ki se morajo v bolnišnicah vsakodnevno spopadati z vedno več primeri okužbe. Tako rešujemo življenja. To bo za nekatere zelo težko, in tudi tu bomo morali poskrbeti za to, da ne bo nihče ostal sam, da bomo kot družba poskrbeli za tiste, ki potrebujejo tolažbo in zaupanje. Kot družina in družba bomo našli drugačne oblike, da si bomo stali ob strani.

Že sedaj obstaja veliko kreativnih oblik, ki kljubujejo virusu in njegovim družbenim posledicam. Že sedaj nekateri vnuki pošiljajo svojim starim staršem podcaste, da se ti ne bi počutili osamljene.

Vsi moramo poiskati nove načine za izkazovanje naklonjenosti in prijateljstva, najsi bo to prek Skypa, telefonov, elektronske pošte, mogoče spet s pisanjem pisem. Pošta še vedno deluje. Slišala sem za čudovite zgodbe o sosedski pomoči starejšim, ki sami ne morejo po nakupih. Prepričana sem, da smo zmožni narediti še veliko več in kot skupnost bomo pokazali, da ne bomo pustili drug drugega na cedilu.

Pozivam vas, da se držite pravil, ki veljajo v tem času. V vladi bomo nenehno preverjali, katera od njih bi lahko sčasoma omilili, obenem pa tudi, kje bi bilo morda potrebno še dodatno ukrepati.

Situacija se spreminja iz dneva v dan, zato bomo nenehno budni, da bomo lahko po potrebi spremenili smer ali se drugače odzvali. Tudi to vam bomo pojasnili. Zato vas naprošam: ne verjemite nobenim govoricam, ampak le uradnim

sporočilom, ki jih vedno tudi prevajamo v različne jezike.

Živimo v demokraciji. Ne vodi nas prisila, temveč naše skupno znanje in sodelovanje. Pred nami je zgodovinska naloga, ki jo lahko rešimo le s skupnimi močmi.

To krizo bomo premagali, v to sem popolnoma prepričana. Toda kolikšne bodo žrtve? Koliko ljubljenih oseb bomo izgubili? V veliki meri je to v rokah nas samih. Odzovemo se lahko zdaj, odločno, vsi skupaj. Sprejmemo lahko aktualne omejitve in drug drugemu stojimo ob strani.

Prevedli študentje 3. letnika Nemcistike: Rosvita Ahčin, Neža Cevc, Eva Cvelbar, Meta Česnik, Sara Durić, Lara Fišer, Jošt Joshinaka Gerl, Rok Jeram, Hana Kastelic, Elizabeta Keršič, Jana Kofol, Maida Kovačević, Haris Ljubijankić, Rasmira Marjetić, Zala Podkrižnik, Aleksandra Rošer, Klara Šebenik, Bine Teran, Lea Turšič, Sara Zaccagna, Zala Zgaga, Valentina Žabkar, Petra Žohar pri izbirnem predmetu Prevajanje v slovenščino (mentorica Irena Samide).

Stanje je resno – in povsem odprto.

To pomeni: Ne vse, vendarle pa zelo veliko bo odvisno od tega, v kolikšni meri bo vsak izmed nas discipliniran in v kolikšni meri bo upošteval ter udeleževal pravila.

Pokazati moramo, pa čeprav nismo česa takega še nikoli doživeli, da znamo ravnati srčno in razumno, kajti le tako bomo rešili življenja. Zato pa je, brez izjeme, odgovoren prav vsak posameznik – in s tem mi vsi.

Pazite dobro nase in na svoje najdražje. Hvala vam.